

Sf. Dimitrie cel nou din Basarabi, a trait in vremea evlaviosilor împarati bulgari, intr-un sat din Bulgaria ce se chema Basarabi, de pe marginea apei Lomului; si întâi a fost pazitor de vite la numitul sat, apoi vazând ca toate ale lumii sunt trecatoare, a iesit din satul acela si s-a dus într-o pestera ce era aproape de Basarabi si s-a facut calugar la o mânăstire ce era înăuntrul pesterii. Si cine poate spune luptele ce a suferit? Postul, rugaciunea si privegherile ce facea! încât si de harul facerii de minuni s-a învrednicit; înca si vremea iesirii sufletului sau din trup a cunoscut-o, pentru care intrând în mijlocul a doua pietre, asa si-a dat prealuminatul sau suflet în mâna lui Dumnezeu.

Trecând multa vreme, a venit acea apa a Lomului mare de surpa lemnele si pietrele de primprejur. Atunci au cazut în apa si cele doua pietre ce erau în cuprinsul pesterii, dimpreuna cu moastele sfântului; si mult timp au fost acolo. Deci vrând Dumnezeu sa-l descopere, s-a aratat îngerul Domnului în vis la o copila, a unui credincios, ce patimea de duh necurat, zicându-i: "De ma vor scoate parintii tai din apa, eu te voi tamadui"; si daca s-a sculat copila dimineata, a spus visul ce a vazut la parintii ei si asa adunându-se preoti si oameni multi, s-au dus la locul acela, unde de multe ori se arata lumina si cei ce vedeau socoteau a fi comoara si au gasit pe sfântul, precum a zis îngerul, întreg si luminat ca soarele si luându-l l-au dus în sat si mergând vestea în toate partile de aflarea sfântului, a ajuns si la urechile domnitorului de la Bucuresti, care îndata a si trimis preoti si boieri, sa aduca pe sfântul la biserica Curtii domnesti.

Mergând trimisii aceia la Basarabi, au luat pe sfântul si au purces sa mearga la Bucuresti, si sosind pâna aproape de Rusi, unde este o

fântâna, n-a vrut sa mearga mai înainte. Deci vazând preotii si boierii acea minune si nestiind ce sa faca, s-au socotit cu sfat de obste de au înjugat doi junci tineri neînvatati, ca sa vada unde este voia sfântului sa mearga si asa o, minune! S-a întors îndata sfântul la Basa-rabi în mijlocul satului si acolo a stat. Iar preotii si boierii întorcându-se la Bucuresti, au spus toate cele ce au vazut. Deci domnitorul a trimis boieri cu cheltuiala de au facut o biserica în numele Cuviosului Dimitrie la Basarabi, unde a si fost asezat sfântul. Si multe minuni a lucrat acolo la cei ce cu credinta au nazuit; si macar ca fiind satul mic si simplu si lipsit de oameni de stiinta, nu s-au însemnat toate câte minuni s-au întâmplat, dar câte s-au scris de cei ce au vazut minunile sfântului, prin cucernici crestini le însemnam:

Doua femei oarecare surori, Aspra si Ecaterina, de la satul ce se numeste Cernavoda, au facut o biserica prea frumoasa, punându-i hramul Adormirea Preasfintei Nascatoarei de Dumnezeu si pururea Fecioarei Maria si au gândit întru sine, doara ar putea sa ia vreo particica din moastele Sfântului Dimitrie si sa o aduca în biserica lor; ca de a le lua cu totul, socoteau ele ca nu va vrea sfântul, precum a si fost. Deci venind prea cu smerenie si cu evlavie si închinându-se la sfântul, în taina au luat o mica particica din moastele lui si vrând sa se duca, sezând în carutele lor, nicidecum n-au putut a se misca cailor din locul acela, macar de-i si batea foarte vizitii. Iar ele cunoscând pricina si din carute pogorându-se, cu lacrimi au alergat si au cazut la sfântul si punând particica la locul ei, s-au rugat sa le ierte greseala, si asa s-au dus cu pace la satul lor. Altadata a venit preasfintitul mitropolitul Târnovului, anume Nichifor, cu sinodia lui, ca sa se închine sfintelor moaste ale Sf. Dimitrie. Si închinându-se mai întâi mitropolitul si sarutând sfintele moaste si departându-se a sezut pe un scaun; apoi pe rând mergând si ceilalti ai sinodiei lui toti si sarutând sfintele moaste un oarecare monah anume Lavrentie, în vremea sarutarii, ispitindu-se sa rupa cu gura o mica particica din sfintele moaste ale Sfântului, a ramas cu gura cascata si toti cautând la dânsul si vazându-l cu gura cascata, nu se pricepeau ce a patimit. Iar mitropolitul i-a poruncit sa se dea înlaturi ca sa se închine si ceilalti. Iar el mut si fara de glas fiind deabea s-a departat putin de la sicriul sfântului. Iar dupa ce au iesit toti a cazut cu lacrimi rugându-se sfântului si cerându-si iertare si asa i s-a dezlegat limba si a grait ca mai înainte. Dupa aceea a mers cu mitropolitul la gazda si i-a spus toate cele ce a patimit. Iar el i-a zis: "O, omule, cum n-ai socotit ca de ar fi fost sa se împarta moastele la toti câti vin spre închinarea lor, pâna acum n-ar fi ramas nimic. Ci de acum caieste-te, ca ai gresit lui Dumnezeu si sfântului.

Un iubitor de Dumnezeu episcop al Preslaviei, anume Ioanichie, cazând într-o boala foarte grea, încât de patru inisi era purtat si neputând sa se vindece l-au adus la biserica Sfântului Dimitrie si l-au pus cu asternutul lui înăuntru în biserica si slujindu-se Sfânta Liturghie, dupa trei ceasuri s-a sculat sanatos si umbla pe picioarele sale, laudând pe sfântul si

multumindu-i. Acestea si alte minuni a facut Sfântul Dimitrie, care nu s-au scris dupa cum s-a zis, pentru nestiinta locuitorilor.

Iar în anii 1769 si 1774 fiind razboi între împaratia Rusiei si între Poarta Otomana si cuprinzând muscalii amândoua tarile acestea si trecând generalul Petru Salticov Dunarea, si dând razboi Rusciucului, a calcat si câteva sate de peste Dunare, orasul Cernavoda si altele; între care a calcat si satul Basarabi, unde se aflau moastele sfântului pe care luându-le mai susnumitul general, vrea sa le trimita în Rusia. Iar un evlavios crestin anume Hagi Dimitrie, întâmplându-se într-aceea vreme lângă general, a cazut la dânsul cu rugaminte, ca sa nu înstraineze sfintele moaste, ci sa le daruiasca tarii ca rasplata pentru prazile si jafurile care au patimit din pricina razboiului si sa o mângâie cu acest dar al sfintelor moaste; si plecându-se generalul, le-a daruit tarii. Pe care primindu-le cu mare cinste si evlavie tot poporul, le-au asezat în biserica cea mare a sfintei Mitropolii a Ungrovlahiei, în zilele preasfintitului mitropolit al tarii Chir Grigorie. Si îndata a simtit tot poporul ocrotirea si patimirea sfântului; ca nu numai razboiul dintre muscali si dintre turci l-a încetat, ci si boala ciumei cea înfricosatoare a continut-o. Si mult ajutor si mare folos câstiga, toti cei ce cu credinta nazuiesc catre sfântul, pentru ale carui rugaciuni Dumnezeu miluieste-ne si ne mântuieste pe noi pe toti, acum si pururea si în vecii vecilor, Amin

Prea Fericitul Parinte Patriarh Teoctist a oferit in dar un vesmant al moastelor Cuviosului Dimitrie cel Nou Basarabov pentru parohia Doamna Oltea , care se gaseste in naosul bisericii in partea stanga.